

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 68879/14
Nedeljko ČOSIĆ
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući 14. ožujka 2017. godine u Vijeću u sastavu:

Jon Fridrik Kjølbrot, *predsjednik*

Ksenija Turković,

Georges Ravarani, *suci*,

i Hasan Bakırcı, *zamjenik tajnika Odjela*,

uzimajući u obzir naprijed navedeni zahtjev podnesen 17. listopada 2014. godine,

uzimajući u obzir očitovanja koja je podnijela tužena Vlada i odgovore na očitovanja koje je podnio podnositelj zahtjeva, nakon vijećanja, odlučuje kako slijedi:

ČINJENICE

1. Podnositelj zahtjeva, g. Nedeljko Čosić, švicarski je državljanin koji je rođen 1960. godine i živi u Winterthuru. Pred Sudom ga je zastupao g. S. Štimac, odvjetnik iz Splita, Hrvatska.

2. Hrvatsku Vladu („Vlada”) zastupala je njezina zastupnica gđa Š. Stažnik.

3. Švicarska Vlada obaviještena je o predmetu 2. lipnja 2016. godine i pozvana da ako želi, iskoristi svoje pravo na miješanje. Nije dobiven nikakav odgovor.

Okolnosti predmeta

4. Činjenično stanje predmeta, kako su ga iznijele stranke, može se sažeti kako slijedi:

5. Otac podnositelja zahtjeva, M.Ć., nestao je u svibnju 1992. godine. Podnositelj zahtjeva je 5. svibnja 2009. godine pisao Uredu Državnog odvjetništva, raspitujući se o svome ocu. To je proslijeđeno Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu (u daljnjem tekstu: „ŽDOS”), koje je zatražilo relevantne informacije od splitske bolnice. Bolnica je odgovorila 3. srpnja 2009. godine i poslala zdravstvenu dokumentaciju njegova oca iz koje je vidljivo da je liječen u splitskoj vojnoj bolnici između 1. i 3. svibnja 1992. godine i da su mu liječnici odlučili amputirati nogu, što je on odbio. Potom je odveden u vojni zatvor u Lori. Njegova daljnja sudbina ostaje nepoznata.

6. Hrvatska je ratificirala Konvenciju 5. studenoga 1997. godine.

7. ŽDOS je 7. srpnja 2009. godine zatražilo od splitske policije da poduzme potrebne korake kako bi se utvrdile okolnosti nestanka M.Ć. Policija je 21. rujna obavijestila ŽDOS da M.Ć. nije bio registriran kao pritvorenik u zatvoru u Lori. ŽDOS je također utvrdilo da M.Ć. nije bio naveden među žrtvama ratnih zločina koji su navodno počinjeni u zatvoru u Lori.

8. ŽDOS je 15. listopada 2009. godine obavijestilo podnositelja zahtjeva da nije bilo moguće utvrditi sudbinu njegova oca.

9. Splitska policija je 11. studenog 2009. godine zaprimila zahtjev od sarajevskog Interpola da razmotri okolnosti nestanka M.Ć. Nakon tog zahtjeva, između 6. i 19. prosinca 2011. godine policija je obavila obavijesni razgovor s T.B., F.Č., B.Z. i J.T., doktorima koji su u mjerodavnom razdoblju radili u splitskoj bolnici. Zbog proteka vremena, nitko od njih nije se mogao sjetiti ničega o tome što se dogodilo M.Ć.

10. Podnositelj zahtjeva je 25. ožujka 2014. godine podnio kaznenu prijavu protiv neidentificiranih osoba Županijskom državnom odvjetništvu u Splitu. Zatražio je da se ispituju liječnici i drugo medicinsko osoblje koje je bilo u doticaju s njegovim ocem u svibnju 1992. godine u splitskoj bolnici, kako bi se utvrdilo gdje je poslan njegov otac nakon odlaska iz bolnice.

11. Dopisom od 7. travnja 2014. godine ŽDOS je obavijestilo odvjetnika podnositelja zahtjeva da nije bilo osnove temeljem koje bi se smatralo da je počinjeno kazneno djelo u odnosu na oca podnositelja zahtjeva.

PRIGOVORI

12. Podnositelj zahtjeva prigovorio je temeljem članka 2. Konvencije da nije provedena djelotvorna istraga o nestanku njegova oca.

13. Nadalje je prigovorio, temeljem članka 8. Konvencije, da nije bio obaviješten o mjestu na kojem je pokopan njegov otac.

PRAVO

A. Navodna povreda postupovnog aspekta članka 2. Konvencije

14. Podnositelj zahtjeva prigovorio je da vlasti nisu poduzele primjerene i odgovarajuće korake kako bi istražile nestanak njegova oca. Pozvao se na članak 2. Konvencije koji u mjerodavnom dijelu glasi kako slijedi:

„1. Pravo svakoga na život zaštićeno je zakonom. ...”

1. Tvrđnje stranaka

15. Vlada je tvrdila da je zahtjev podnesen izvan šestomjesečnog roka, budući da je podnositelj zahtjeva ostao pasivan mnogo godina nakon nestanka njegova oca. Nadalje je tvrdila da su domaća tijela poduzela sve relevantne korake kako bi utvrdila okolnosti nestanka, ali nisu postignuti konkretni rezultati zbog proteka vremena.

16. Podnositelj zahtjeva tvrdio je da je predmetna istraga bila površna. Posebice je naglasio da nije ispitan nitko od bliskih srodnika ili susjeda njegova oca u selu u kojem je živio. Također je prigovorio da ni on niti bilo koji drugi srodnik njegova oca nisu bili uključeni u istragu.

2. Ocjena Suda

17. Sud se ne mora baviti svim pitanjima koja su stranke istaknule jer je taj dio zahtjeva u svakom slučaju nedopušten zbog sljedećih razloga.

18. Obveza zaštite prava na život iz članka 2. Konvencije, u vezi s općom obvezom države iz članka 1. Konvencije da „osigura svakoj osobi pod [svojom] jurisdikcijom prava i slobode određene Konvencijom”, također podrazumijeva da treba postojati neki oblik djelotvorne službene istrage kada su pojedinci ubijeni primjenom sile (vidjeti, *mutatis mutandis*, predmete *McCann i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 27. rujna 1995., odlomak 161., Serija A br. 324.; *Kaya protiv Turske*, 19. veljače 1998., odlomak 86. *Izješća o presudama i odlukama* 1998-I; i *B. i drugi protiv Hrvatske*, br. 71593/11, odlomak 57., 18. lipnja 2015.). Istraga mora biti učinkovita u smislu da može dovesti do identifikacije i kažnjavanja odgovornih osoba (vidjeti predmet *Oğur protiv Turske* [VV], br. 21594/93, odlomak 88., ESLJP 1999-III). Međutim, Sud je smatrao da opseg gore navedene obveze provođenja djelotvorne istrage predstavlja obvezu u pogledu sredstava, a ne rezultata (vidjeti, na primjer, predmet *Shanaghan*

protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 37715/97, odlomak 90., 4. svibnja 2001., i presude navedene u njemu).

19. Sud primjećuje da su domaća tijela prvi put su saznala za nestanak oca podnositelja zahtjeva 2009. godine i da su pokrenula policijsku istragu. Sud napominje da su hrvatske vlasti ispitala sve dostupne svjedoke, te da su pribavljeni i pregledani raspoloživi dokazi (vidjeti odlomke 5.-7. gore). Nitko od svjedoka nije imao nikakvih saznanja relevantnih za okolnosti u kojima je nestao otac podnositelja zahtjeva. Nisu otkriveni nikakvi drugi tragovi.

20. Što se tiče primjerenosti mjera koje su poduzele hrvatske vlasti u vezi s nestankom oca podnositelja zahtjeva, Sud nisu uvjerali navodi podnositelja zahtjeva da je došlo do značajnih previda ili propusta. Činjenično stanje predmeta pokazuje da je policija slijedila svaki pravac istrage (usporediti s predmetom *Charalambous i drugi protiv Turske* (odl.), br. 46744/07, odlomak 65., 3. travnja 2012.). Međutim, nije došla do nikakvih čvrstih zaključaka o sudbini oca podnositelja zahtjeva.

21. Što se tiče navoda podnositelja zahtjeva da nije ispitan nitko od bliskih srodnika ili susjeda M.Č., Sud napominje da podnositelj zahtjeva nije ukazao na bilo kakve konkretne informacije koje su oni mogli imati o nestanku. S tim u vezi Sud primjećuje da dotične osobe uglavnom žive u selu u Bosni i Hercegovini u kojem je živio otac podnositelja zahtjeva, dok je on zapravo nestao u Splitu, u Hrvatskoj, navodno u zatvoru u Lori. Također nije ukazao na druge konkretne smjerove istrage koje je policija mogla slijediti. U ovim okolnostima Sud ne može staviti na teret vlastima bilo kakvu skrivljenu nepažnju, očitu lošu namjeru ili nedostatak volje (usporediti s predmetom *Gürtekin i drugi protiv Cipra* (odl.), br. 60441/13 i dr., odlomak 27., 11. ožujka 2014.).

22. Što se tiče uključivanja podnositelja zahtjeva i drugih srodnika u istragu o nestanku M.Č., Sud napominje da temeljem domaćeg prava bliski srodnici žrtve mogu tražiti informacije o napretku istrage i zatražiti da im se omogući uvid u spis predmeta. Podnositelj zahtjeva nije pokazao da mu je bilo uskraćeno bilo koje od navedenih prava.

23. S obzirom na takvu pozadinu, u svjetlu cjelokupnog materijala koji posjeduje, te u mjeri u kojoj su pitanja koja su predmet prigovora u njegovoj nadležnosti, Sud smatra da oni ne upućuju na postojanje bilo kakve povrede postupnog aspekta članka 2. Konvencije. Slijedi da je ovaj prigovor očigledno neosnovan i da ga treba odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom a. i stavkom 4. Konvencije.

B. Navodna povreda članka 8. Konvencije

24. Podnositelj zahtjeva prigovorio je da je neuspjeh domaćih tijela da utvrde sudbinu njegova oca značio da on nikada nije saznao gdje je pokopan

njegov otac. Pozvao se na članak 8. Konvencije koji u mjerodavnom dijelu glasi:

„1. Svatko ima pravo na poštovanje svoga privatnog i obiteljskog života ...

2. Javna vlast se neće miješati u ostvarivanje tog prava, osim ako je to u skladu sa zakonom i ako je nužno u demokratskom društvu radi interesa državne sigurnosti, javnog reda i mira, ili gospodarske dobrobiti zemlje, te radi sprečavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala te radi zaštite prava i sloboda drugih.”

25. Vlada je osporila prigovor.

26. Sud je već zaključio da se domaća tijela ne mogu smatrati odgovornim zbog činjenice da su okolnosti nestanka oca podnositelja zahtjeva ostale nepoznate. Iz toga slijedi da ona nisu odgovorna zbog nemogućnosti da obavijeste podnositelja zahtjeva o mjestu na kojem je pokopan njegov otac.

27. Sukladno tome, ovaj je prigovor očigledno neosnovan i mora ga se odbaciti temeljem članka 35. stavka 3. točke a. i stavka 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

proglašava zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 6. travnja 2017. godine.

Hasan Bakırcı
Zamjenik tajnika

Jon Fridrik Kjølbro
Predsjednik